

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jana Dvořáka právní věci žalobkyně: **M. H.**, proti žalovanému: **Úřad práce Praha 3**, se sídlem Praha 3, Roháčova 13, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 5. 2006, č. j. 1 Cad 22/2006 - 10,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) napadla prostřednictvím obecného zmocněnce postup ředitele Úřadu práce pro Prahu 3, Ing. J. K. a úřednice téhož správního orgánu O. M., který označila za „pokračování rasově politické diskriminace“ vůči své osobě. Navrhovala, aby soud „zrušil všechna dosavadní diskriminační správní rozhodnutí“ vydaná žalovaným a Ministerstvem práce a sociálních věcí od 5. 6. 2003. Městský soud v Praze žalobkyni vyzval usnesením ze dne 10. 3. 2006, č. j. 1 Cad 22/2006 - 6, aby do 20 dnů doplnila své podání tak, aby splňovalo požadavky § 37 a § 71 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Dále žalobkyni vyzval, aby k svému podání připojila plnou moc udělenou zástupci (obecnému zmocněnci), který za ni činí podání. K této výzvě žalobkyně sdělila, že „protestuje proti pokusu zamlčet jejího obecného zmocněnce“ a že výzva soudu k doplnění podání „je neopodstatněná a nedůvodná“. Městský soud v Praze poté shora označeným napadeným usnesením žalobu odmítl, neboť žalobkyně neodstranila nedostatky žaloby.

Proti tomuto usnesení stěžovatelka podala kasační stížnost. Přestože Městský soud v Praze předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti se svým stanoviskem uvedeným v předkládací zprávě, že kasační stížnost je podána včas, jedná se o kasační stížnost podanou opožděně.

Ze spisu Městského soudu v Praze vyplývá, že písemnost obsahující napadené usnesení tohoto soudu, v němž stěžovatelka byla řádně poučena o možnosti podání kasační

stížnosti do dvou týdnů ode dne jeho doručení, byla uložena na poště dne 11. 5. 2006 z důvodu, že adresát požádal o ukládání písemností bez předchozího pokusu o jejich doručení. Stěžovatelka písemnost převzala – jak vyplývá ze záznamu na doručence, který je stvrzen stěžovatelčiným podpisem – dne 26. 5. 2006.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 46 odst. 1 a 3 a § 50b a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, platí, že bez předchozího pokusu o doručení písemnosti lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán. Doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, se v takovém případě považuje za uloženou dnem, v němž doručující orgán od pokusu o doručení písemnosti upustil. Byla-li však písemnost doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, platí za den jejího uložení den, kterým je připravena v místě uložení pro adresáta k vyzvednutí. Nevyzvedne-li si písemnost do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; vychází se tedy z tzv. fikce doručení. Poslední den uvedené desetidenní lhůty počítané od uložení zásilky nastal v dané věci dne 21. 5. 2006. Vzhledem k tomu, že toto datum ovšem připadlo na neděli, považuje se za den doručení písemnosti adresátovi nejbližší následující pracovní den, tj. pondělí 22. 5. 2006. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), bylo v projednávané věci pondělí 22. 5. 2006 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo potom pondělí 5. 6. 2006. Tento den se totiž svým označením – pondělí – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání (kasační stížnost) odesláno s účinky zachování lhůty.

Podle otisku prezentačního razítka Městského soudu v Praze a záznamu na kasační stížnosti byla kasační stížnost u tohoto soudu podána osobně až dne 8. 6. 2006. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila v pondělí 5. 6. 2006. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepsání – dne 7. 6. 2006. Nezbyvá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že fikce doručení neboli tzv. náhradní doručení je institutem, který – jsou-li k tomu dány zákonné předpoklady – zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky: v případě stěžovatelky tak v den následující po uplynutí posledního dne desetidenní úložní lhůty začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, a to bez ohledu na to, že se stěžovatelka o obsahu doručované písemnosti nedozvěděla.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána opožděně, Nejvyšší správní soud se již nezabýval nesplněním ostatních procesních podmínek (nedostatek zastoupení advokátem) či vadami kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu